

se denne Ø blive gjort til Genstand for Spekulation. Den Gang Saltholmskommissionen blev nedsat, fik Ejerlavet i Afgift af de Folk her i København, som havde lejet Jagten — jeg vil ikke påstå, at jeg nævner Tallet helt nøjagtigt — en Sum af saadant noget som 200 Kr. om Aaret, og Amager-Bønderne modtog disse 1 200 Kr. med et lunt Smil; jeg sagde: Det bliver dyrt for Harerne praktisk. Men i Fjor eller i Forfjor skal vi se, om det er hvad jeg erfarer, Jagten være lejet af til nogle af Nutidens Rigmænd for det dobbelte, altsaa for en Sum af 12 000 Kr. Det vil altsaa sige, at der er Folk, som vil være i Stand til at give baade en halv og mere, ja en hel Million Kroner for denne Ø, og der kunde de da etablere sig paa de ene og den anden Indretning, som hverken København eller den danske Stat kunde være tjent med.

Det foreliggende Lovforslag er affattet af enstemmig Indstilling fra Kommissionen; ogsaa de Par Forandringer i §§ 7 og 9, som Indenrigsministeriet og de andre Ministerier har foretaget, har vundet enstemmig Billigelse i Kommissionen. Kommissionen er enedes baade om Skattereglerne og om alle andre Regler, og jeg kan ikke undlade at fremhæve den store Forenede, som Københavns Skattedirektør, som har indlagt sig ved sit dygtige Arbejde i denne Sag, bistaaet til det allerbedste af den gode forligsvenlige Stemning og dygtige og indsigtfulde Virksomhed fra alle de Kommunalmedlemmers Side, der var valgte paa Amager. Jeg erfarer nu, at Lovforslaget skal i Udvalg, hvad jeg ikke troede, det skulde og det er ingen Nytte til her at drøfte Enkeltvedtægterne. Der er i dette høje Ting saa mange dygtige Kommunalfolk, at de snart vil opdage, hvad de synes om, og hvad de ikke synes om. Men een Ting vil jeg tilføje de Herrer paa Sinde, og det er, at Jagten de synes om Lovforslaget eller ikke, altsaa synes de Folk, som skal leve under den oven, godt om det, og de er i Stand til at administrere efter det. Derfor vil jeg meget gerne have, at vi tager med stor Forsigtighed paa det og ikke gør større Forandringer deri, end at vi kan have Stemningen hos den Befolkning, som det vedrører, med os under Sagens Gang. Jeg anbefaler Sagen paa det bedste.

Axel Møller: Jeg skal ikke forlænge denne Debat yderligere, da Sagen nu skal henvises til et Udvalg, hvor bl. a. Spørgsmaalet om Statens eventuelle Køb af Salt-

holmen kan blive drøftet. Jeg synes, der er meget, som taler for at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Undersøgelse. Den levende Beskrivelse af Naturforholdene m. m. paa Øen, som blev givet af den sidste ærede Taler (Alfred Christensen), og som jo lavede op i de undertiden noget tørre Forhandlinger her i Tinget — paa samme Maade som den sidste Time i Skolen før Ferien gerne bliver helliget til Morskabsoplæsning i Stedet for til sædvanlig Lektie læsning —, tror jeg vil have gjort sin Nytte.

Den store Forskel mellem den Købesum, som Staten fik i 70'erne, 31 000 Rigsdaler, og den, der nu angives som Udgangspunkt for eventuelle Salgsforhandlinger, 350 000 Kr., forklares jo ikke blot ved Pengenes stærkt synkende Værdi og Jordejendomsprisernes Stigning, men ogsaa ved, at det er to helt forskellige Ting, der handles om. I 1870'erne handlede man om Saltholmen minus Græsningsretten, idet Staten som Ejer af Øen kun disponerede over dens Værdi minus denne Græsningsrets Værdi. Det, der nu er Tale om, at Staten skulde give de 350 000 Kr. for, er jo Saltholmen plus Græsningsretten, idet Forudsætningen for den store Købesum er, at Staten kan gøre Græsningsretten frugtbringende ved Udlejning. Det er meget muligt, at det vil vise sig at være fordelagtigt baade for Staten og de interesserede paa Amager, at Forholdet ordnes paa denne unægtelig mere simple Maade end paa den ret indviklede, der her er foreslaaet.

Jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Wilmann) om, at som Forholdene er nu, er de ganske tilfredsstillende, og selv om der kan indvendes et og andet mod det foreliggende Lovforslag, vil en Ordning som den her foreslaaede dog under alle Omstændigheder være langt at foretrække for de uordnede Forhold, der nu bestaar. Jeg skal derfor tilsige mit Partis Støtte til en tilfredsstillende Ordning af denne Sag.

Indenrigsministeren (Rode): Medens Saltholmen hidtil har været et *terra incognita*, maa efter denne Forhandling de Medlemmer, der har paahørt den, erkende, at der er faa Steder i Danmark, som vi kender i den Grad til Bunds, af Omtale i alt Fald, som Saltholmen, baade dens Natur- og Beboelsesforhold og dens ejendommelige kommunale Forhold. Dette Udbytte tager vi i alt Fald med os fra denne Forhandling.